

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้มีทั้งหมด ๔ ฉบับ ได้แก่

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุดซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยมีความเหมาะสมกับภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สอดคล้องกับวิวัฒนาการทางการค้า การลงทุน และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้เหมาะสมกับปัจจุบัน ไม่เกิดอุปสรรคทางการค้า ตลอดจนส่งเสริมการค้าและการส่งออก ภายใต้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ ทำให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการอนุมัติโครงการมีความต่อเนื่อง รวมทั้งสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและสามารถขับเคลื่อนได้อย่างเต็มความสามารถอีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทำให้มีนักลงทุนเข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยการดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๓๘๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากสภาพและความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนปัจจุบันไม่สามารถสนองความต้องการของประเทศในด้านการเร่งรัดการลงทุนเพื่อประโยชน์ในการสร้างงาน การเพิ่มรายได้ และการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนได้ดีพอ จำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้เสียใหม่เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนโดยการกำหนดระบบการให้สิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจให้มีการลงทุนในกิจการที่รัฐให้ความสำคัญ และประสงค์จะส่งเสริม ให้มีการคุ้มครองกิจการที่รัฐให้การส่งเสริมที่ทันต่อเหตุการณ์และให้มีกลไกการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่สามารถอำนวยความสะดวกและขจัดอุปสรรคในการลงทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้ขอรับการส่งเสริม” “ผู้ได้รับการส่งเสริม” “เครื่องจักร” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “ที่ปรึกษา” “เลขาธิการ” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๔)

๓. หมวด ๑ คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

๓.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๑๐ คนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และนายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกิน ๕ คนเป็นที่ปรึกษาได้ (มาตรา ๖)

๓.๒ กำหนดให้กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และให้กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบตามวาระ ตาย ลาออก นายกรัฐมนตรีให้ออก เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท (มาตรา ๗ และมาตรา ๘)

๓.๓ กำหนดให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ และกรรมการต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน และถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เลขาธิการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนประธานกรรมการ (มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๓.๔ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนักงานกระทำการใด ๆ แทนหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้ (มาตรา ๑๑)

๓.๕ กำหนดให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๒)

๓.๖ กำหนดให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ โดยให้มีรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ และสำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย หรือดำเนินการโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ หรือจัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน หรือวิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุม ตลอดจนประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม หรือศึกษาค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน หรือศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร (มาตรา ๑๓)

๓.๗ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น

และในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง (มาตรา ๑๔ และ มาตรา ๑๕)

๔. หมวด ๒ การขอและการให้การส่งเสริม

๔.๑ กำหนดให้กิจการที่คณะกรรมการพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่าย ต่างประเทศ กิจการใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติ เป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย (มาตรา ๑๖)

๔.๑ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม และผู้ที่ได้รับการส่งเสริม ต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๗)

๔.๒ กำหนดให้โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุน ที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้พิจารณาถึงจำนวนผู้ผลิตและกำลังผลิตในกิจการ ที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักร เปรียบเทียบกับประมาณการความต้องการ และขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริม ให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น หรือโอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบได้ ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร หรือปริมาณและอัตราการใช้ ทรัพยากร รวมทั้งทุนวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น และแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร หรือจำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือ ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ และเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควรที่จะป้องกัน และควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชน และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ (มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

๔.๓ กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริม เพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้น ต้องปฏิบัติในเรื่องจำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึง ชนิดผลิตภัณฑ์ ผลิตผล หรือการให้บริการ กรรมวิธี การผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใส่ สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ การฝึก และใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระยะเวลา ที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร ระยะเวลาที่จะต้องนำ เครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไป ภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว วันเปิดดำเนินการ การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตประกอบ หรือส่งออก เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือ ทางราชการกำหนด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบหรือการให้บริการ การส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบ การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหลักทรัพย์ รัฐบาลไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร มอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ (มาตรา ๒๐)

๔.๔ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว สำนักงาน ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นทราบมติของคณะกรรมการภายใน ๕๐ วันนับแต่วัน

คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมยอมรับการส่งเสริมต้องมีหนังสือตอบให้สำนักงานทราบภายใน ๑ เดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น (มาตรา ๒๑)

๔.๕ กำหนดให้ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมแล้วต้องรายงานผลการเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนดภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม (มาตรา ๒๒)

๔.๖ กำหนดให้บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริม การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขาธิการลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข (มาตรา ๒๓)

๕. หมวด ๓ สิทธิและประโยชน์

๕.๑ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อศึกษา ลู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร (มาตรา ๒๔)

๕.๒ กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร (มาตรา ๒๕)

๕.๓ กำหนดให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตและคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา ๒๖)

๕.๔ กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา ๒๗)

๕.๕ กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ (มาตรา ๒๘)

๕.๖ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้า และหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้ (มาตรา ๒๙)

๕.๗ กำหนดให้คณะกรรมการให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าไม่เกินร้อยละ ๙๐ ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาคราวละไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๐)

๕.๘ กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้การส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๑)

๕.๙ กำหนดให้คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายใด โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้ (มาตรา ๓๒)

๕.๑๐ กำหนดให้ค่าแห่งกิวติวัลส์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ หรือเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้น

ภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้ (มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔)

๕.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการกำหนดท้องถิ่นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และคณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษในการลดหย่อนภาษีการค้าสำหรับการขายผลิตภัณฑ์หรือการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน หรือการอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่าย หรือการอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม (มาตรา ๓๕)

๕.๑๒ กำหนดให้คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์เพื่อส่งเสริมการส่งออก เช่น ยกเว้นทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป หรือยกเว้นอากรขาออกและภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรืออนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (มาตรา ๓๖)

๕.๑๓ กำหนดให้ผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ (มาตรา ๓๗)

๖. หมวด ๔ เครื่องจักร วัตถุดิบและวัสดุจำเป็น

๖.๑ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจส่งกรมศุลกากรส่งมอบเครื่องจักร วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริม และให้ถือเอาการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าหรือภาษีการค้าได้ (มาตรา ๓๘)

๖.๒ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขเงื่อนไขได้ ในกรณีและผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักรหรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม (มาตรา ๓๙)

๖.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริมใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าเพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องถิ่นอื่น (มาตรา ๔๐)

๖.๔ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจำหน่าย โอน ให้เช่า นำไปใช้ในการอื่นหรือให้บุคคลอื่นใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าได้ โดยการอนุญาตจะเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม (มาตรา ๔๑)

๖.๕ กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้างโดยให้ถือว่าผู้รับจ้างนั้นเป็นผู้นำของเข้าซึ่งสิ้นสิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรนั้นในวันรับโอน (มาตรา ๔๒)

๗. หมวด ๕ หลักประกันและการคุ้มครอง

๗.๑ กำหนดให้รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ และรัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม และรัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ และรัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๖)

๗.๒ กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไป ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ (มาตรา ๔๗)

๗.๓ กำหนดให้รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามา ในราชอาณาจักรโดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ใดที่คณะกรรมการ พิจารณาเห็นว่าเป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกันและมี ปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ (มาตรา ๔๘)

๗.๔ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือ ประกอบในอัตราที่เห็นสมควร (มาตรา ๔๙)

๗.๕ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษไม่เพียงพอ สำหรับการให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ ชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้ กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (มาตรา ๕๐)

๗.๖ กำหนดให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประสบปัญหา หรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือ (มาตรา ๕๑)

๗.๗ กำหนดให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือ ค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริม ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการช่วยเหลือ หรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๕๒)

๗.๘ กำหนดให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการ ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๕๓)

๘. หมวด ๖ การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

๘.๑ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะ กำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ และให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร มาแต่ต้นและให้เสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออก เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร (มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕)

๘.๒ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่น หรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ และให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริม ภายในเวลาที่กำหนด (มาตรา ๕๖)

๙. หมวด ๗ บทสุดท้าย

๙.๑ กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๗)

๙.๒ กำหนดให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาด และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (มาตรา ๕๘)

๙.๓ กำหนดให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้ว เป็นคำขอรับการส่งเสริม ที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๙)

๙.๔ กำหนดให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็น คำขอรับการส่งเสริมที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖๐)

๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๒๒๑
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน และไม่มีควมจำเป็นต้องยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้ได้รับการส่งเสริม อีกต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๘ วรรคสองของมาตรา ๓๐ และ (๑) ของมาตรา ๓๕ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ตัดคำว่า “และหรือภาษีการค้า” ออกจากมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ และให้ตัดคำว่า “และภาษีการค้า” ออกจากมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีเพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิ และประโยชน์พิเศษในการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อใช้ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ เฉพาะที่ใช้ในการส่งออก หรือการยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป หรือการยกเว้นอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์หรือ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ หรือการอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕ ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและ ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๐ ก วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปโดยได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจทำให้การจัดเก็บภาษีอากรของรัฐต่ำกว่าเป้าหมายภาระหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อฐานะการคลังของรัฐบาล สมควรปรับปรุงการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรของรัฐ และเพื่อให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นมากขึ้นในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรตามความเหมาะสมของสภาวะทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับสภาวะด้านการคลังของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้พิจารณากำหนดเป็นสัดส่วนของเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น ในกรณีที่กิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด และรายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการ ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูปตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกิน ๖ ปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ การคำนวณเงินลงทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๑)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมให้ห้องที่หรือเขตพื้นที่ที่กำหนดได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษ เช่น การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของอัตรากปกติมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี หรือการอนุญาตให้หักค่าขนส่งค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือการอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากร หรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายใน ๑ เดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิ

และประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ เดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งหรือชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าภาษีอากรที่ต้องชำระโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระ แล้วแต่กรณี จนถึงวันที่นำเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มและเงินเพิ่มมาชำระซึ่งต้องไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาแจ้งหรือชำระดังกล่าว ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ ทั้งนี้ ในการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าว ถ้ามีเศษของเดือนให้นับเป็น ๑ เดือน (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ วรรคสาม)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมหมดสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่ถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น และให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ โดยคณะกรรมการอาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนต่อกรมสรรพากร สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ หรือสำนักงานสรรพากรจังหวัด ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่และชำระ ณ สถานที่ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ เดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น โดยถืออัตราภาษีที่เป็นอยู่ของรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนเป็นเกณฑ์คำนวณ ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้แจ้งและชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เสียเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากรนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาแจ้งและชำระจนถึงวันที่นำเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มและเงินเพิ่มมาชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้นให้นำประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ คำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลดังกล่าวมิให้มีผลกระทบต่อเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอน (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๕๕/๑)

๕. กำหนดมิให้นำมาตรา ๕๕/๑ มาใช้บังคับแก่เงินได้ของผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานและบทบัญญัติบางประการเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และเทคโนโลยีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ อันส่งผลให้การดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนขาดประสิทธิภาพและไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างเต็มที่เพื่อรองรับทิศทางและโอกาสทางการค้าการลงทุนโดยรวมได้สมควรแก้ไขบทบัญญัติที่เป็นข้อจำกัดและอุปสรรค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุน อันจะเป็นการจูงใจในการเข้ามาลงทุนรวมทั้งเพื่อให้การดำเนินงานส่งเสริมการลงทุนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการและสอดคล้องกับ

สถานการณ์ปัจจุบันตลอดจนเป็นการรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้กรรมการหรือที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

๒. เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลการส่งเสริมการลงทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อให้การให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นไปอย่างเหมาะสม ชัดเจน และโปร่งใส ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประเมินผลการส่งเสริมการลงทุนอย่างน้อยทุกสองปี โดยให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ดำเนินการ แล้วให้สำนักงานรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการและเปิดเผยให้ประชาชนทราบต่อไป

การประเมินผลการส่งเสริมการลงทุนตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ประเทศได้รับ รวมทั้งความคุ้มค่าของการส่งเสริมการลงทุน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑)

๓. กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจมอบหมายให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการแทนสำนักงาน ในกรณีที่จะต้องมีการตรวจสอบควบคุม และประเมินผลกิจการที่ได้รับการส่งเสริม การใช้สิทธิและประโยชน์สำหรับเครื่องจักรหรือวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๓/๑)

๔. กำหนดให้กิจการที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงาน หรือบริการในอัตราสูง หรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักรไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๕. ยกเลิกเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดไว้ในบัตรเสริมของผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องปฏิบัติในเรื่องปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้ (มาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๒๐ (๔))

๖. ยกเลิกเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดไว้ในบัตรเสริมของผู้ได้รับการส่งเสริม ต้องปฏิบัติในเรื่องการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประกอบ (มาตรา ๘ ยกเลิกมาตรา ๒๐ (๑๘))

๗. กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อใช้ในการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการทดสอบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๓๐/๑)

๘. กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมขั้นสูงการวิจัยและพัฒนาที่กำหนดเวลาไม่เกิน ๑๓ ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น และกำหนดเกี่ยวกับกรณีที่ได้รับส่งเสริมซึ่งไม่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมหักเงินที่ใช้ไปในการลงทุนในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากกำไรสุทธิตั้งสิ้นไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินที่ลงทุนแล้วในกิจการนั้น โดยผู้ได้รับ

การส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ ภายใน ๑๐ ปีนับแต่วันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และมาตรา ๓๑/๒)

๙. กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะกำหนดไม่ให้ออกใบยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดและสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง การวิจัยและพัฒนา โดยคณะกรรมการจะกำหนดไม่ให้ออกใบยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือจะกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนแทนการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

๑๐. กำหนดให้เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประกาศกำหนด และสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง การวิจัยและพัฒนา ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

๑๑. กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษด้านส่งออก ในกรณีการยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อใช้ผลิตผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป หรือการยกเว้นอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ